

כיבוש מלכי הדרום (פרק י)

ספר יהושע

ההכנות לכניסה לארץ

פרקים א-ה

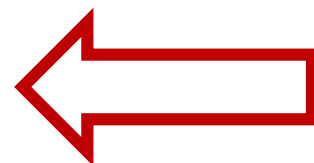
(מינוי יהושע, שני המרגלים ביריחו, נס מעבר הירדן, האבנים במלון, ברית המילה, קורבן הפסח, הפסקת המן, פגישת יהושע עם מלאך ה')

כיבוש הארץ ומלכיה ואירועים נלווים

פרקים ו-יב

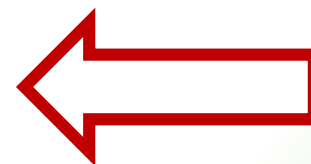
(הכיבוש הנסי של יריחו, שתי מערכות כיבוש העי, טקס בהר עיבל והמזבח, תרמית הגבעוניים, מלכי הדרום, מלכי צפון)

חלוקת הנחלות בארץ

פרקים יג-כ

(הארץ הנשארת, ההגרלות וההתנחלות, ערי המקלט)

ארועים ונאומי סיום

פרקים כא-כד

(מזבח שבנו שניים וחצי השבטים בעבר הירדן, נאומי יהושע, מות יהושע)

לאחר שבפרקים הקודמים הכתוב דיווח על מלחמות מול שתי ערים קטנות, יריחו והעי, בשני הפרקים הקרובים מתוארות מלחמות גדולות: המלחמה עם מלכי האמורי, המכונה מלחמת מלכי הדרום, והמלחמה עם מלכי הצפון בפרק יא.

הקדמה: מלחמת מלכי האמורי עם אנשי גבעון (א-ז)

המלחמה עם מלכי האמורי לא מתחילה במתקפה ישירה על ישראל, אלא דווקא על גבעון. אדני צדק מלך ירושלים שולח למלכים השכנים לבוא ולהילחם בגבעון "כִּי הַשְּׁלִימָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" אנשי גבעון החלשים (כפי שכבר הספקנו להכיר בכך בפרק הקודם) מזעיקים את יהושע "אַל תִּרְף יְדֶיךָ מֵעֲבָדֶיךָ עֲלֵה אֵלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹשִׁיעָה לָּנוּ וְעֲזָרְנוּ כִּי נִקְבְּצוּ אֵלֵינוּ כָּל מַלְכֵי הָאֲמֹרִי יֹשְׁבֵי הָהָר".

מלחמת יהושע בחמשת המלכים והניצחון (ח-כז)

ה' פונה ליהושע ומחזק אותו "אַל תִּירָא מֵהֶם כִּי בְיָדְךָ נֹתְתִים לֹא יַעֲמֵד אִישׁ מֵהֶם בְּפָנֶיךָ", וכך יהושע מגיח פתאום ומכה בהם מכה גדולה, בזכות ה' שעוזר בלחימה. שני ניסים מוזכרים במהלך הלחימה: הראשון הוא השלכת אבנים גדולות מהשמיים. השני הוא עצירת השמש, והארכת מספר שעות היום כדי להמשיך בלחימה. זהו אחד הניסים המרשימים המוזכרים במקרא, וכך גם הכתוב מעיד "וְלֹא הָיָה כִּיּוֹם הַהוּא לִפְנֵינוּ וְאַחֲרָיו לְשִׁמְעַ ה' בְּקוֹל אִישׁ כִּי ה' נָלַחם לְיִשְׂרָאֵל". בעקבות הסיוע של ה', יהושע והחיילים מצליחים לתפוס את חמשת מלכי האמורי, והם הורגים אותם, תולים אותם על עץ וקוברים אותם במערה.

סיכום כיבוש הערים (כח-מג)

הכתוב מונה את הערים שכבשו יהושע ועם ישראל בהילחמם עם מלכי האמורי: מקדה, לבנה, לכיש, גזר, עגלון, חברון ודביר. הכתוב מסכם "וְאֵת כָּל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת אֶרְצָם לָכַד יְהוֹשֻׁעַ פָּעַם אֶחָת כִּי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָלַחם לְיִשְׂרָאֵל".

תקציר פרק י

אדני-עֶדֶק מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַיִם וּבְעָלִי-בְרִיתוֹ עַל גִּבְעוֹן (א-ה)

יראת מלך-ירושלים מיהושע ומבריתו עם הגבעונים (א-ב)

וַיְהִי כִשְׁמַע אֲדֹנִי-עֶדֶק מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם:

1. כִּי-לָכַד יְהוֹשֻׁעַ אֶת הָעִי, וַיַּחְרִימָהּ.
2. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִירִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ כֵּן עָשָׂה לָעִי וּלְמַלְכָּהּ.
3. וְכִי הִשְׁלִימוּ יֹשְׁבֵי-גִבְעוֹן אֶת יִשְׂרָאֵל, וַיְהִיוּ בְּקֶרֶבָם.

וַיִּירָאוּ מְאֹד !

נימוק: כִּי עִיר גְּדוֹלָה גִּבְעוֹן כְּאַחַת עָרֵי-הַמַּמְלָכָה

וְכִי הִיא גְּדוֹלָה מִן הָעִי וְכָל אֲנָשֶׁיהָ גִּבֹּרִים (=בגלל הברית תושבי ההר הרגישו

מאוימים ע"י ישראל ובעלי בריתם הגבעונים. נראה שהיוזמה באה דווקא מצד מלך ירושלים כי ממלכתו היא כעת הקרובה ביותר ליהושע (ממזרח) ולגבעונים (מצפון)).

מלך ירושלים מגבש קבוצת מלכים (מלכי דרום ההר) כדי להכות את גבעון (ג-ה)

וַיִּשְׁלַח אֲדֹנִי-עֶדֶק מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם:

אֶל הוֹזָהם מֶלֶךְ-חֶבְרוֹן וְאֶל פְּרָאם מֶלֶךְ-יֶרְמוֹת וְאֶל יָפִיעַ מֶלֶךְ-לְכִישׁ וְאֶל דָּבִיר מֶלֶךְ-עֵגְלוֹן,

לֵאמֹר: עָלוּ אֵלַי וְעֲזָרְנִי וְנָכַח אֶת גִּבְעוֹן ! נימוק: כִּי הִשְׁלִימָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל !

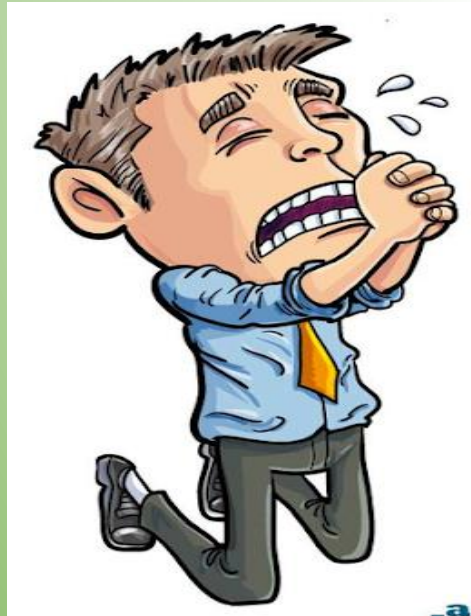
וַיֵּאָסְפוּ וַיַּעֲלוּ חֲמִשָּׁת מַלְכֵי-הָאֲמָרִי: מֶלֶךְ-יְרוּשָׁלַם, מֶלֶךְ-חֶבְרוֹן, מֶלֶךְ-יֶרְמוֹת, מֶלֶךְ-לְכִישׁ, מֶלֶךְ-עֵגְלוֹן,

הֵם וְכָל מַחְנֵיהֶם, וַיַּחֲנוּ עַל גִּבְעוֹן וַיִּלָּחֲמוּ עָלֶיהָ !

וַיִּשְׁלַחוּ אֲנָשִׁי-גִבְעוֹן אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַמַּחֲנֶה הַגָּלְגָּלָה, לֵאמֹר:
אֶל תֵּרַף יָדֶיךָ מִעֲבָדֶיךָ (=אל תרפה את ידיך מהעבדים שלך = מאתנו הגבעונים !)
עֲלֵה אֵלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹשִׁיעָה לָנוּ וְעֲזָרְנוּ,
כִּי נִקְבְּצוּ אֵלֵינוּ כָּל מַלְכֵי-הָאֲמָרִי יֹשְׁבֵי-הָהָר ! (ו)

הכאת המלכים ע"י יהושע, ושירתו על הישועה (ז-יד)

יהושע ועם המלחמה	ה' (מעודד, מהמם את האויבים, עוזר לישראל)
פס' ז. וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ מִן הַגִּלְגָּל הוא וְכָל עַם-הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ, וְכָל גְּבוּרֵי-הַחַיִּל	פס' ח. וַיֹּאמֶר ה' אֶל יְהוֹשֻׁעַ: אַל תִּירָא מֵהֶם כִּי בְיָדְךָ נִתְּתִים! לֹא יַעֲמֹד אִישׁ מֵהֶם בְּפָנֶיךָ!
פס' ט. וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ פְּתָאִם כָּל הַלַּיְלָה עָלָה מִן-הַגִּלְגָּל (=הפתיע אותם בכך שבא במהירות לעזור לגבעונים, כי כל הלילה נסע מהגלגל עד אליהם)	וַיַּהֲמֶם ה' לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל (=הביא עליהם מהומה וחרדה) (י)
וַיָּבֹאוּ מִכָּה-גְּדוֹלָה בְּגִבְעוֹן וַיִּרְדְּפֵם דָּרֶךְ מַעְלֵה בֵּית-חֹרֶן (רדף אחריהם בקטע העליון של הדרך התלולה שבין ההר לעמק-איילון, קטע זה קרוי 'מעלה בית חורון') וַיָּבֹאוּ עַד עֲזָקָה וְעַד מִקְדָּה ('עזקה' ו'מקדה' הן ערים באזור השפילה) (י)	פס' יא. וַיְהִי בִּנְסֹם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם בְּמוֹרֵד בֵּית-חֹרֶן (בזמן מנוסתם מישראל, כשהיו בקטע התחתון של הדרך התלולה שבין ההר לעמק איילון (קטע זה קרוי 'מורד בית חורון')): וְה' הִשְׁלִיךְ עֲלֵיהֶם אֲבָנִים-גְּדוֹלוֹת מִן-הַשָּׁמַיִם עַד עֲזָקָה (השלכת האבנים (אבני ברד גדולות) הייתה בין בית-חורון ועד עזקה) וַיָּמָתוּ! רַבִּים אֲשֶׁר מָתוּ בְּאֲבָנֵי הַבָּרָד מֵאֲשֶׁר הָרְגוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב!

שירת יהושע על ישועת ה' (יב-יד)

זמן השירה (יב)

אָז יִדְבֹר (=ישיר) יְהוֹשֻׁעַ לַה', בַּיּוֹם תַּת ה' אֶת הָאֲמָרִי (=את 5 המלכים האלה אותם ניצח) לִפְנֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל !

יהושע מקדים תפילה לפני השירה (יג)

וַיֹּאמֶר (יהושע לשמש ולירח) לֵיעֲנִי יִשְׂרָאֵל: שֶׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן הָיוּ, וַיָּרֶחַ (דוּם, תַּעֲמוּד) בְּעֶמֶק-אֵילָן.

(הסבר: ברבע האחרון של החודש, בבקר בזמן הזריחה, ישנו פרק זמן בו השמש והירח נראים ביחד. יהושע עלה כל הלילה ובבקר הוא תקף בהפתעה. המעב הנראה בשמיים בזמן התקיפה הוא: שמש זורחת בהר בגבעון (לאחר שהחלה את מסלולה במזרח) וירח מאיר מעל עמק אילון. כעת בקש יהושע שהשמש תעצור ולא תמשיך במסלולה הרגיל במשך היום, ושהירח יעמוד ולא ישקע וייעלם, כלומר להקפיא את מסלולו של היום, כך יוכלו ישראל ליהנות מאור בלתי מוגבל עד שיסתיים המרדף)

השירה (יג)

וַיִּידֹם הַשֶּׁמֶשׁ וַיָּרֶחַ עָמַד, עַד יָקָם גּוֹי אֲבִיּוֹ (=עד שיסיים ישראל לנקום באויביו),

הֵלֵא הָיָא כְּתוּבָה עַל-סֵפֶר הַיְיָשָׁר (=שיר הניצחון והנס נכתב בספר קדום בו היו רשומים שירים בענייני מלחמות של עם-ישראל)

ה' שומע לתפילת יהושע (יג-יד)

וַיַּעֲמֵד הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲצִי-הַשָּׁמַיִם (=השמש נשארה במעבה בשעות הבקר (לא מדובר על חצות היום שכן אז כבר ירח לא נראה בכל מקרה)

וְלֹא אָץ לָבוֹא בַּיּוֹם תָּמִים (=לא מיהרה השמש להמשיך את מסלולה לכיוון השקיעה כמו ביום שלם רגיל)

וְלֹא הָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לִפְנֵי וְאַחֲרָיו לְשִׁמְעַת ה' בְּקוֹל אִישׁ (בקול יהושע) ! נִימוֹק: כִּי ה' נָלַחַם לְיִשְׂרָאֵל.

חמשת
המלכים
שהתחבאו
במערה
במקדה
(טו-כו)

מֶלֶךְ-יְרוּשָׁלַם מֶלֶךְ-חֶבְרוֹן מֶלֶךְ-יֶרֶמוֹת מֶלֶךְ-לְכִישׁ מֶלֶךְ-עֵגְלוֹן

ליהושע נאמר על מחבוא 5 המלכים במערה (טו-יח)

וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ
וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
אֶל הַמַּחְנֶה הַגָּלְגָּל.

וַיָּגִסוּ 5-הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה,
וַיַּחְבְּאוּ בַּמַּעֲרָה בַּמִּקְדָּה,

וַיִּגְד לַיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר,
נִמְצְאוּ 5-הַמְּלָכִים נִחְבְּאִים
בַּמַּעֲרָה בַּמִּקְדָּה.

כאן מתחבאים בכיף
(סתם... רועדים מיהושע)

מֶלֶךְ-יְרוּשָׁלַם

מֶלֶךְ-חֶבְרוֹן

מֶלֶךְ-יֶרֶמוֹת

מֶלֶךְ-לְכִישׁ

מֶלֶךְ-עֵגְלוֹן

פס' יח. וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ

גִּלְדוֹ (=גִּלְגָּלוֹ) אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת אֶל-פִּי הַמַּעְרָה
וַהֲפִקִּידוּ עָלֶיהָ אֲנָשִׁים לְשֹׁמְרִים !

הוראות יהושע להמשך המרדף (יט)

1. וְאַתֶּם אַל-תַּעֲמִדוּ, רִדְפוּ אַחֲרֵי אִיְבֵיכֶם וְזַנְבָתֶם אֹתָם (=תפגעו בזנב = תפגעו לפחות בקצה מחנה האויב הנס !)
2. אַל-תִּתְּנוּם לָבוֹא אֶל עֲרֵיהֶם (כי אז הם יתבערו בתוך הערים ויהיה קשה לכובשם) כִּי נִתְּנָם ה' אֱלֹהֵיכֶם בְּיָדְכֶם !

בנ"י מכים באויבים, השורדים מבין הגוים חוזרים לעריהם המבוצרות

וַיְהִי כְּכֹלֹת יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְהַכּוֹתָם מִכָּה גְדוֹלָה-מְאֹד עַד-תָּמָס,
וְהַשְׂרִידִים שָׁרְדוּ (=אלו ששרדו מהקרב ברחו) מֵהֶם, וַיָּבֹאוּ אֶל עָרֵי-הַמְּבֻצָּר (=רק לערים בצורות יכלו להימלט).
וַיָּשְׁבוּ כָּל הָעָם אֶל הַמַּחֲנֶה אֶל יְהוֹשֻׁעַ מִקֵּדָה (שם יהושע הקים מחנה זמני, ראה פס' י) בְּשָׁלוֹם:
לֹא חָרַץ לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְאִישׁ אֶת לְשֹׁנוֹ (=לאף-אחד מבני-ישראל לא פצה איש את פיו והעיז לאיים או להתנגד).

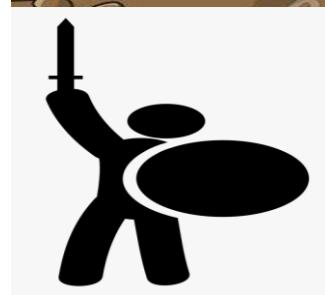
הוצאת חמשת המלכים מן המערה (כב-כג)

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ:
פָּתְחוּ אֶת פִּי-הַמַּעְרָה
וְהוֹצִיאוּ אֵלַי אֶת 5 הַמְּלָכִים-הָאֵלֶּה
מִן הַמַּעְרָה.

וַיַּעֲשׂוּ כֵן !

וַיֹּצִיאוּ אֵלָיו אֶת 5 הַמְּלָכִים-הָאֵלֶּה
מִן הַמַּעְרָה:
אֶת מֶלֶךְ-יְרוּשָׁלַם, אֶת מֶלֶךְ-חֶבְרוֹן,
אֶת מֶלֶךְ-יֶרֵמוֹת,
אֶת מֶלֶךְ-לָכִישׁ, אֶת מֶלֶךְ-עֲגֵלוֹן.

מֶלֶךְ-יְרוּשָׁלַם
מֶלֶךְ-חֶבְרוֹן
מֶלֶךְ-יֶרֵמוֹת
מֶלֶךְ-לָכִישׁ
מֶלֶךְ-עֲגֵלוֹן

שימת רגלי הקצינים על צווארי המלכים (כד-כה)

וַיְהִי כִּהְיוּצִיָּאם אֶת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה אֶל יְהוֹשֻׁעַ,

וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל אִישׁ-יִשְׂרָאֵל,

וַיֹּאמֶר אֶל קִצֵּי אַנְשֵׁי-הַמִּלְחָמָה הַהִלְכּוּא (=שחלכו) אִתּוֹ:

קִרְבוּ, שִׁימוּ אֶת-רַגְלֵיכֶם עַל-צוּאְרֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה!

וַיִּקְרְבוּ, וַיִּשְׁימוּ אֶת רַגְלֵיהֶם עַל צוּאְרֵיהֶם.

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ: אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּחֲתוּ! חֲזִקוּ וְאַמְצוּ!

נִימוֹק: כִּי כָכָה יַעֲשֶׂה ה' לְכָל אֹיְבֵיכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם נֹלְחָמִים אוֹתָם!

מֶלֶךְ-יְרוּשָׁלַם

מֶלֶךְ-חֶבְרוֹן

מֶלֶךְ-יֶרְמוֹת

מֶלֶךְ-לָכִישׁ

מֶלֶךְ-עֶגְלוֹן

המתת המלכים (כו)
וַיָּבֶם יְהוֹשֻׁעַ אַחֲרֵי-כֵן וַיָּמִיתָם,

תלייתם על עץ (כו)
וַיִּתְּלֵם עַל 5 עֵצִים,
וַיְהִיוּ תְלוּיִם עַל הָעֵצִים עַד הָעֶרֶב

וַיְהִי לַעֲת בּוֹא-הַשָּׁמֶשׁ (=שקיעת השמש)
עָנָה יְהוֹשֻׁעַ וַיְרִידוֹם מֵעַל הָעֵצִים
(כדי לא לעבור על מצוות "לא תלין" (=לא תשאיר בלילה)
נבלתו על העץ" (דברים כא))

השלכתם למערה וסגירתה באבנים (כו)
וַיִּשְׁלְכֵם אֶל הַמְּעָרָה אֲשֶׁר נִחְבְּאוּ-שָׁם,
וַיִּשְׁמוּ אֲבָנִים-גְּדוֹלוֹת עַל פִּי-הַמְּעָרָה,
עַד עֶצֶם הַיּוֹם-הַזֶּה (=האבנים נשארו על פי
המערה עד מועד כתיבת סיפור זה).

לכידת ערי הדרום (כח-לט)

מקדה (כח-כט)	תיאור הכיבוש	הריגת המלך	הריגת הנפש שבעיר	המעבר לעיר הבאה
	ואת מקדה לכד יהושע ביום-ההוא ויבך לפי-חרב	ואת מלכה,	החרס אותם ואת כל-הנפש אשר-בה, לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו	ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה
לבנה (כט-לא)	וילחם עם לבנה ויתן ה' גם אותה ביד ישראל	ואת מלכה,	ויבך לפי-חרב, ואת כל הנפש אשר בה לא-השאיר בה שריד ! ויעש למלכה כאשר עשה למלך-יריחו	ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה
לכיש (לא-לג)	ויחן עליה וילחם בה ויתן ה' את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויבך לפי-חרב	(על הריגתו עיין בסיפור הריגת 5 המלכים במערה פס': טו-כז)	ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה	עיכוב זמני במעבר לעיר הבאה אז עלה הרם מלך גזר לעזר את לכיש
גזר (לג-לד)			ויבחו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר-לו שריד !	ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה

לכידת ערי הדרום (כח-לט)

	תיאור הכיבוש	הריגת המלך	הריגת הנפש שבעיר	המעבר לעיר הבאה
עגלון (לד-לו)	וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ, וַיִּלָּחֲמוּ עָלֶיהָ וַיִּלְכְּדוּהָ בַּיּוֹם-הַהוּא וַיַּכּוּהָ לְפִי-חָרֶב	(על הריגתו) רָאָה בְּסִיפּוֹר הַרְיֵגָה 5 הַמְּלָכִים בַּמַּעְרָה, פס': טו-כז)	וְאֵת כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ, בַּיּוֹם-הַהוּא הִחָרִים כָּל אֲשֶׁר-עָשָׂה לְלָכִישׁ.	וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מֵעֵגְלוֹנָה חֶבְרוֹנָה
חברון (לו-לז)	וַיִּלָּחֲמוּ עָלֶיהָ, וַיִּלְכְּדוּהָ וַיַּכּוּהָ לְפִי-חָרֶב	וְאֵת מֶלְכָּהּ	וְאֵת כָּל עֲרִיָּהּ, וְאֵת כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ לֹא הִשְׁאִיר שָׁרִיד ! כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵגְלוֹן וַיִּחָרֶס אוֹתָהּ, וְאֵת כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ	וַיָּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ דְּבָרָה
דביר (לח-לט)	וַיִּלָּחֶם עָלֶיהָ, וַיִּלְכְּדָהּ	וְאֵת מֶלְכָּהּ	וְאֵת כָּל עֲרִיָּהּ וַיַּכּוּם לְפִי-חָרֶב וַיִּחָרִימוּ אֶת כָּל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ לֹא הִשְׁאִיר שָׁרִיד כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֶבְרוֹן כֵּן-עָשָׂה לְדְבָרָה וּלְמֶלְכָּהּ וְכַאֲשֶׁר עָשָׂה לְלִבְנָה וּלְמֶלְכָּהּ	

הערות בקשר לטבלה

1. כיבוש ירושלים וירמות לא מוזכר למרות שנזכרת השתתפותם בקבוצת 5 המלכים שנלחמו, ולמרות הריגת מלכם במערה במקדה.
2. הערים הנוספות שנכבשו (מעבר ל- 3 ערים מתוך ה-5 המוזכרות בטבלה) הן: מקדה, לבנה, גזר, דביר.
3. ישנם כמה עניינים שונים בין כיבושי הערים הם:
 - א. רק בכיבוש מקדה ועגלון כתוב שנכבשו "ביום ההוא". כיוון שבכיבוש לכיש כתוב 'ביום השני' משמע שעגלון נכבשה ביום השני.
 - ב. רק בכיבושי לכיש ועגלון כתוב שחנו עליה.
 - ג. בכיבושי לכיש ועגלון לא כתוב: 'לא השאיר שריד'.
 - ד. הסיבה לכיבוש גזר היא רק כי בא לעזור ללכיש. מהפסוק עולה כי לא בטוח שיהושע הלך לכבוש את העיר גזר עצמה, אלא רק ניצח את מלך גזר וצבאו שכן כתוב כי מלכיש עלה לעגלון, ולא כתוב שמגזר עלה לעגלון.
4. בכיבוש חברון מוזכרת הריגת המלך למרות שבעצם כבר הומת עם 5 המלכים במערה במקידה.

סיכום כיבוש ממלכות הדרום (מ-מג)

האזור המוכה (מ)

וַיִּכָּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל-הָאָרֶץ:

הָהָר וְהַגִּבְעָה וְהַשְּׁפֵלָה וְהָאֲשְׁדּוֹת (=המורדות מהרי-יהודה לים המלח)

וְאֵת כָּל-מְלִכֵיהֶם !

הריגה כוללת (מ-מא)

לֹא הִשְׁאִיר שְׂרִיד וְאֵת כָּל-הַנְּשָׁמָה הַחַרִּים (חרג) !

נִמְרוֹק: כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל !

וַיִּכֶם יְהוֹשֻׁעַ מִקֵּדֶשׁ-בְּרִנֶּעַ וְעַד-עֵזָה,

וְאֵת כָּל אֶרֶץ-גִּזְשָׁן (=אולי חבל-ארץ מדרום לפלשתים) וְעַד-גִּבְעוֹן.

כיבוש במסע אחד (מב)

וְאֵת כָּל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֵת אֶרְצָם

לְכַד יְהוֹשֻׁעַ פַּעַם-אַחַת (=במסע כיבוש אחד) !

נִמְרוֹק: כִּי ה' אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל נָלַחַם לְיִשְׂרָאֵל !

חזרה למחנה בגלגל (מב)

וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה.

שליטת יהושע
באזורי א"י
לאחר כיבוש מלכי
השפילה והדרום

שליטת יהושע
באזורי א"י
לאחר
כיבוש העפון

